

Du finns

Kammaren, där
jag satt
i vintern, har
försvunnit med
årens gång,-
liksom träskorna
och spaden.

Mina fotsida
klänningar är
borta och
förklädet och
korallbroschen och
dagar med
Intets vita segel.

Men, - DU finns
i min Samtid!
Du måste ha
slungat dig hit
genom skyar av
allt det som
ej varit.